

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Wenger SA 28. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 23. jaanuari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-869/16: Wenger versus EUIPO

(Kohtuasi C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Wenger SA (esindaja: Rechtsanwältin A. Sulovsky)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Swiggear Sàrl

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 5. juuli 2018. aasta kohtumääruse kohaselt on käesoleva apellatsioonkaebuse lahendamise vajadus ära langenud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 24. aprillil 2018 – KrakVet Marek Batko sp. k. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-276/18)

(2018/C 311/03)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: KrakVet Marek Batko sp. k.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi („käibemaksudirektiiv“), eesmärke, eriti põhjendustes 17 ja 62 osutatud liikmesriikide vahel pädevuskonfliktide ja topeltmaksustamise ennetamise nõudeid, ja nõukogu määrust (EL) nr 904/2010⁽²⁾, eriti põhjendusi 5, 7 ja 8 ning artikleid 28-30, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi maksuhalduri praktika, mis seetõttu, et selles antakse tehingule kvalifikatsioon, mis erineb nii selle sama tehingu ja samade faktiliste asjaolude õiguslikust tõlgendusest, mille on andnud teise liikmesriigi maksuhaldur, kui ka selle tõlgenduse põhjal siduvale päringule viimase antud vastusest, nagu ka mõlemat kinnitavast järeldusest, millele see maksuhaldur tehtud maksukontrolli käigus jõuab, põhjustab maksukohustuslase topeltmaksustamist?
2. Kui vastusest esimesele küsimusele nähtub, et niisugune praktika ei ole ühenduse õigusega vastuolus, kas liikmesriigi maksuhaldur võib – võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ja liidu õigust – määrata maksukohustuse kindlaks ühepoolset, võtmata arvesse, et teise liikmesriigi maksuhaldur on esiteks maksukohustuslase nõudmisel ja seejärel kontrolli käigus tehtud otsustes juba korduvalt kinnitanud selle maksukohustuslase tegevuse õiguspärasust?

Kas muul juhul peavad mõlema liikmesriigi maksuhaldurid neutraalse maksustamise ja topeltmaksustamise vältimise põhimõtte huvides tegema koostööd ja jõudma kokkuleppele, selleks et maksukohustuslane peaks maksma [käibemaksu] ainult ühes nendest riikidest?

3. Kui vastusest teisele küsimusele nähtub, et liikmesriigi maksuhaldur võib maksu kvalifitseerimist ühepoolset muuta, siis kas [käibemaksudirektiivi] sätteid tuleb tõlgendada nii, et teise liikmesriigi maksuhaldur on kohustatud tagastama käibemaksu maksma kohustatud maksukohustuslasele maksu, mille see haldur on kindlaks määranud vastuses siduvale päringule ja mis on tasutud maksukontrolliga lõpetatud perioodi kohta, et sellega oleksid nii topeltmaksustamise vältimise kui ka neutraalse maksustamise põhimõtte tagatud?
4. Kuidas tuleb tõlgendada käibemaksudirektiivi artikli 33 lõike 1 esimese lause väljendit, mille järgi teostab vedu „tarnija või tema eest tegutsev isik“? Kas see väljend hõlmab juhtumit, kus maksukohustuslane pakub veebimüügiplatvormil müüjana võimalust, et ostja sõlmib lepingu logistikaettevõtjaga, kellega see müüja teeb koostööd müügist erinevate tehingute puhul, kui ostja võib ka vabalt valida teise, pakutavast erineva veoettevõtja, ning ostja ja veoettevõtja sõlmivad veolepingu ilma müüja sekkumiseta?

Kas tõlgendamise seisukohast on oluline — võttes arvesse eriti õiguskindluse põhimõtet —, et liikmesriigid peavad aastaks 2021 muutma õigusnormi, millega on [käibemaksudirektiivi] nimetatud sätte üle võetud, nii et selle direktiivi artikli 33 lõiget 1 tuleb kohaldada ka kaudse koostöö korral veoettevõtja valimisel?

5. Kas liidu õigust, konkreetselt [käibemaksudirektiivi] tuleb tõlgendada nii, et selle kontrollimisel, kas maksukohustuslane on tekitanud sõltumatute kauba tarnimise, saatmise või veo ettevõtjate vahel [käibemaksudirektiivi] artiklist 33 kõrvalehoidmiseks ja sellega õiguse kuritarvitamiseks sellise õigussuhete skeemi, millega ta püüab ära kasutada asjaolu, et teises liikmesriigis on käibemaksukoormus väiksem, on koos või eraldivõetuna asjassepuutuvad järgnevalt loetletud faktilised asjaolud:

5.1) logistikaettevõtja, kes teostab kaubavedu, on maksukohustuslasega seotud ja osutab talle muid, transpordist sõltumatuid teenuseid,

- 5.2) samal ajal võib klient talle maksukohustuslase poolt välja pakutud valikuvõimalusest, milleks on tellida vedu logistikaettevõtjalt, kellega maksukohustuslasel on lepingusuhe, igal hetkel kõrvale kalduda ja tellida transpordi teiselt veoettevõtjalt või kaubale ise järele minna?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT 2010, L 268, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 16. mail 2018 – Tesco-Global Áruházak Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-323/18)

(2018/C 311/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas EL toimimise lepingu sätetega, milles on sätestatud diskrimineerimiskeelu (ELTL artiklid 18 ja 26), asutamisevabaduse (ELTL artikkel 49), võrdse kohtlemise (ELTL artikkel 54), ELTL artikli 54 tähenduses äriühingute kapitalis omatavate osaluste võrdsuse (ELTL artikkel 55), teenuste osutamise vabaduse (ELTL artikkel 56), kapitali vaba liikumise (ELTL artiklid 63 ja 65) ja ettevõtjate võrdse maksustamise (ELTL artikkel 110) põhimõtteid, on kooskõlas asjaolu, et väliskapitalil põhinevad maksukohustuslased, kes käitavad ühe ainsa äriühingu kaudu mitut kauplust ja tegutsevad jaemüügiga kauplustes, peavad tegelikult maksma erimaksu märkimisväärselt progresseeruva maksumäära ülemises astmes, samas kui kodumaisel kapitalil põhinevad maksukohustuslased, kes tegutsevad frantsiisi korras ühe ainsa ärinime all — kaupluste kaudu, mis tavaliselt kujutavad endast sõltumatuid äriühinguid — kuuluvad tegelikult maksuvabasse astmesse või neile kohaldatakse ühte sellele astmele järgnevatest madalamatest maksumääradest, nii et väliskapitalil põhinevate äriühingute makstava maksu osakaal erimaksust saadavas kogu maksutuluses on oluliselt suurem kui kodumaisel kapitalil põhinevate maksukohustuslaste puhul?
2. Kas EL toimimise lepingu sätetega, milles on sätestatud riigiabi keelu põhimõte (ELTL artikli 107 lõige 1), on kooskõlas asjaolu, et maksukohustuslased, kes käitavad ühe ainsa äriühingu kaudu mitut kauplust ja tegutsevad jaemüügiga kauplustes, peavad tegelikult maksma erimaksu märkimisväärselt progresseeruva maksumäära ülemises astmes, samas kui kodumaisel kapitalil põhinevad maksukohustuslased, kes on nende otsesed konkurendid ja kes tegutsevad frantsiisi korras ühe ainsa ärinime all — kaupluste kaudu, mis tavaliselt kujutavad endast sõltumatuid äriühinguid — kuuluvad tegelikult maksuvabasse astmesse või neile kohaldatakse ühte sellele astmele järgnevatest madalamatest maksumääradest, nii et väliskapitalil põhinevate äriühingute makstava maksu osakaal erimaksust saadavas kogu maksutuluses on oluliselt suurem kui kodumaisel kapitalil põhinevate maksukohustuslaste puhul?